

ACTA DE LA COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

Sessió extraordinària de 6 de setembre de 2017

Al Saló de Cròniques de la casa de la ciutat, el 6 de setembre de 2017, s'hi reuneix la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció, en sessió extraordinària, sota la presidència de l'Ima. Sra. Francina Vila i Valls. Hi assisteixen les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Gerardo Pisarello Prados, Gala Pin Ferrando, Jordi Martí i Galbis, Marilén Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltrán, Jordi Coronas i Martorell, Carmen Andrés Añón, Ángeles Esteller Ruedas, assistits per l'assessora jurídica, Sra. Ester Solana Grasa, que actua per delegació del secretari general, i certifica.

També hi són presents les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Laia Ortiz i Castellví, Jaume Ciurana i Llevadot, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Alberto Fernández Díaz, i Maria Rovira i Torrens; i el Sr. Amadeu Recasens i Brunet, comissionat de Seguretat.

Excusen la seva absència la Ima. Sra. Trini Capdevila i Burniol i els Ims. Srs.: Jaume Asens Llodrà, Eloi Badia Casas, i Gerard Ardanuy i Mata.

S'obre la sessió a les 12 hores.

Compareixença del Govern municipal

Única.- (M1519/6663) Compareixença del govern municipal per tal d'informar sobre el pla d'emergència i actuació municipal arran de l'atemptat perpetrat a la Rambla de Barcelona el passat 17 d'agost.

El Sr. PISARELLO vol agrair a tots els grups de l'oposició sense excepció tota la col·laboració i l'actuació després de l'atemptat tan dur que es va patir a la ciutat de Barcelona. També vol posar en relleu la reacció exemplar per part dels treballadors i treballadores municipals.

Informa que, tal com s'ha comentat en la Junta de Portaveus, el divendres 8 de setembre es farà un acte de reconeixement de tota la tasca que s'ha fet, sobretot la tasca d'actuació immediata després de l'atemptat.

Indica que li semblava pertinent fer aquesta compareixença per informar de qüestions importants en què els grups tenen dret a expressar-se i a plantejar les seves posicions.

Manifesta que en aquesta compareixença l'acompanyen el comissionat de Seguretat, Amadeu Recasens, i la tinent d'alcalde de Drets Socials, Laia Ortiz. Explica que el comissionat Recasens intervindrà per detallar les actuacions de la Guàrdia Urbana, que va ser el primer cos de seguretat a intervenir després dels atemptats, i per explicar també la coordinació amb la resta de forces de seguretat. Comenta que, a continuació, la tinent d'alcalde Laia Ortiz detallarà l'atenció psicosocial a les víctimes i a altres ciutadans que ho han requerit, així com el desplegament dels professionals del Centre d'Urgències i Emergències Socials de Barcelona (CUESB), que juntament amb els serveis mèdics, de neteja, etc., van fer una tasca extraordinària.

El Sr. RECASENS comenta que, dues setmanes després dels atemptats de novembre de 2015 a París, l'Àrea de Seguretat i Prevenció va constituir un grup de treball municipal per actualitzar el Pla bàsic d'emergències municipal en el cas d'incidents amb múltiples víctimes, tot preparant una resposta municipal a una possible gran emergència derivada d'un atemptat terrorista o d'una altra naturalesa. Recorda que l'Ajuntament no té competències en matèria terrorista, però diu que té un paper destacat davant de qualsevol gran emergència de la ciutat. Comenta que la GUB, l'SPEIS i el CUESB són operadors amb una implicació importantíssima davant de situacions de crisi.

Informa que aquest grup de treball s'ha anat reunint de manera periòdica, i afegeix que ha comptat amb la participació de representants de les diferents àrees de l'Ajuntament, de la Generalitat i d'altres implicades en el Pla bàsic. Afegeix que aquest grup ha comptat amb l'assessorament de màxims experts del SAMUR, Protecció Civil de Madrid i de la brigada de Sapeurs-Pompiers de París. Comenta que fins i tot s'ha pogut fer una visita i conèixer *in situ* l'experiència de gestió de la prefectura de policia de París. Conclou, doncs, que el grup havia treballat en l'elaboració d'un protocol que preveïés escenaris de vulnerabilitat, itineraris d'evacuació hospitalària i altres funcionaments de diversos grups del pla, així com l'establiment d'un centre de comandament avançat i un centre de coordinació municipal d'emergències, anomenat Cecopal. Comenta que també s'havia preparat la coordinació amb el Cecat, de la Generalitat, i la gestió de la informació i la comunicació. Indica que aquesta planificació va ser presentada a la Junta Local de Seguretat al febrer de 2016.

Afegeix que els darrers dos anys s'ha reforçat la formació en matèria d'incidents de múltiples víctimes a personal de la GUB i de l'SPEIS i que s'ha millorat la coordinació entre aquests dos cossos. Comenta que el personal operatiu ha rebut formació sobre gestió de situacions d'emergència, tècniques de valoració i classificació de ferits, suport vital bàsic, procediments operatius d'actuació, itineraris d'accés a centres hospitalaris, mesures d'autoprotecció i control de vehicles pesants, entre d'altres. Afegeix que també s'han fet diversos simulacres a iniciativa pròpia o en col·laboració amb els que organitza Protecció Civil a la Generalitat.

Indica que també s'han habilitat espais de formació específica de l'SPEIS per incorporar el model de gestió de grans emergències francès, anomenat SITAC, a Barcelona. Comenta que tot això és el que s'havia fet fins al moment de l'atemptat.

Pel que fa a les mesures de prevenció antiterrorista, repeteix que aquesta no és una competència municipal i que la seva adopció i dimensionament recauen sobretot en el Cos de Mossos d'Esquadra. Tanmateix, indica que la Junta Local de Seguretat i altres reunions de coordinació operativa han tractat la qüestió, i diu que l'Ajuntament ha adoptat sempre les mesures concretes sol·licitades pels responsables de la lluita antiterrorista. Manifesta que s'ha actuat sempre a partir de l'anàlisi de riscos elaborats de cara als diversos dispositius i situacions i de manera coordinada.

Destaca, entre d'altres, el reforç de patrullatge en zones sensibles de gran afluència, l'establiment de filtres en esdeveniments concrets, la col·locació d'obstacles en alguns dispositius de seguretat per a partits de futbol, concerts o esdeveniments considerats de risc, o la restricció de circulació de vehicles de més de 3.500 quilos el dia de la cavalcada de Reis. Es lamenta que, així i tot, es va produir l'atemptat.

Respecte a la gestió de l'atemptat, recorda que els fets van succeir el passat 17 d'agost a les 16.53 h, i comenta que en aquesta acció van resultar mortes un total de 14 persones i ferides de diversa consideració més de 120. Informa que en els primers minuts es va avisar l'alcalde accidental i es va contactar amb el director general de la Policia. Afegeix que ell mateix i el seu equip es van desplaçar a la sala conjunta del carrer Lleida per tal de coordinar la resposta municipal a l'emergència. Relata que a les 17.18 h l'Ajuntament va activar el Pla bàsic

d'emergències municipal en fase d'emergència per mobilitzar tots els grups implicats i constituir el Cecopal. Afegeix que també es va constituir un centre de comandament avançat a la zona de plaça de Catalunya i que representants de l'Ajuntament es van incorporar al Cecat en el marc de l'activació del Procicat. Explica que els Mossos d'Esquadra, per la seva banda, van activar l'operació Gàbia i el dispositiu Cronos.

Pel que fa a la Guàrdia Urbana, comenta que s'hi trobaven uns 20 agents de Ciutat Vella i una furgoneta de la USP a l'entorn de la part alta de la Rambla. Explica que els agents van reaccionar de manera immediata buidant la Rambla del màxim nombre de persones possible i perseguint la furgoneta, que es va aturar, 41 segons després de l'inici de l'acció, al Pla de l'Os. Assenyala que la resta d'agents de la GUB que pujaven per la Rambla van intentar aturar la furgoneta i van arribar al lloc també en menys de 20 segons. Informa que els agents de la Guàrdia Urbana van acordonar la zona, van establir un perímetre de seguretat, van iniciar la cerca de l'autor, van evacuar totes les persones que van poder i van fer maniobres d'estabilització i de reanimació de les víctimes més greus. Indica que la resta de patrulles de la ciutat també van col·laborar en la gestió de l'incident amb altres actuacions complementàries i en estreta col·laboració amb els Mossos. Afegeix que també es va reforçar la seguretat a llocs emblemàtics de la ciutat davant la incertesa dels primers moments. Resumeix que en total 300 efectius s'hi van incorporar de manera immediata i 340 més van mostrar la seva disposició voluntària a incorporar-se al servei.

Respecte als bombers, explica que es van desplegar en la primera fase d'intervenció 36 efectius i 12 vehicles per tal de donar suport a l'atenció sanitària inicial i triatge de les víctimes, donar suport a l'evacuació, retirar gent de la Rambla i muntar els dos punts mèdics avançats a la part baixa i alta de la Rambla. Entén que, per tant, es va reaccionar d'acord amb els protocols que s'havien dissenyat prèviament, i considera que es va fer de manera ràpida. De totes maneres, diu que el tema ja s'està analitzant per tal de valorar qualsevol marge de millora possible.

En relació amb el postatemptat, després dels greus fets ocorreguts a la Rambla, indica que des de l'Ajuntament s'ha pres la iniciativa per reforçar encara més la coordinació entre administracions. Comenta que l'alcalde i el conseller d'Interior van convocar de manera extraordinària la Junta Local de Seguretat, en què destaca la presència del delegat del Govern espanyol a Catalunya, del CUESB i el SEM i de Protecció Civil de la Generalitat en qualitat de convidats. Informa que aquesta junta va avaluar la resposta donada pels serveis de seguretat i emergències i va reafirmar la voluntat de les tres administracions de treballar de manera coordinada. Explica que la junta va acordar incrementar les dotacions policials en llocs considerats d'interès; incrementar els dispositius de control de vehicles i persones; crear un grup específic permanent per valorar l'adopció de mesures addicionals a prendre en cada moment, que ja s'ha constituït i reunit; impulsar el projecte d'una nova sala conjunta de seguretat i emergències i formació a l'antic Palau d'Esports; reforçar la capacitació en matèria de detecció de radicalismes i de gestió d'emergències; incrementar l'ús d'obstacles mòbils en llocs amb gran concentració de persones; estudiar els entorns amb aglomeracions estructurals de gent i de caràcter simbòlic per establir mesures de caràcter permanent, i millorar la qualitat i la definició de les càmeres de videovigilància a la via pública.

Informa que en l'àmbit municipal també està previst potenciar el grup d'urbanisme i seguretat, que ja existeix, així com el grup de treball per a incidents amb múltiples víctimes, que també existeix.

Finalment, comenta que l'Ajuntament està en un procés de compra d'un nou vehicle de comandament mòbil per a les intervencions de nivell superior que permeti la coordinació *in situ* de grans emergències. Assenyala que aquest vehicle estarà a l'SPEIS i que té una inversió prevista d'uns 200.000 euros.

Vol acabar posant en relleu l'actitud i la preparació de totes les persones que van intervenir en el lloc mateix de l'atemptat, cosa que sens dubte va contribuir a salvar vides i també a donar una percepció de serenor i resiliència que és a la base del clam «No tinc por».

La Sra. ORTIZ també vol començar agraint la magnífica tasca de tots els professionals, tant dels cossos de seguretat com dels professionals de la salut i dels serveis socials des del primer moment. Creu que tenen motius per estar orgullosos per l'actuació dels professionals i també de la seva vocació de servei públic, ja que moltes persones que eren fora de la ciutat, de vacances o de baixa van mostrar la seva disposició a col·laborar des del primer minut, cosa que va fer que la resposta fos efectiva, però també la planificació prèvia.

Reitera, com ja explicava el comissionat, que des del febrer de 2016 hi ha el Pla de resposta davant d'incidents de múltiples víctimes, cosa que va fer que la coordinació funcionés i hi pogués haver aquesta ràpida resposta. Explica que aquest pla preveia i articulava la resposta assistencial i també el contínuum assistencial, des dels primers minuts de l'emergència fins a la continuïtat en salut mental i comunitària, que és en el que s'està treballant actualment.

Diu que intentarà detallar amb el poc temps que queda què ha passat en l'àmbit de la salut i dels serveis d'urgències i emergències socials.

En relació amb el Sistema d'Emergències Mèdiques, igual que el CUESB, comenta que a les 16.55 h va ser alertat, de manera que al cap de 20 minuts ja hi havia els primers dispositius a la zona de la Rambla. Indica que la resposta sanitària va involucrar també l'àmbit hospitalari i també tot l'entorn dels centres d'atenció primària. Informa que s'hi van involucrar 7 grans hospitals, amb els seus respectius comitès de crisi, amb 70-80 professionals per anar atenent víctimes. Afegeix que al cap de 20 minuts també estaven activats els CUAP, els centres d'urgències d'atenció primària.

Pel que fa a l'assistència social i psicològica, assenyala que també des del primer moment el CUESB va estar a la zona de la Rambla. Explica que el CUESB és un servei de Barcelona que fa atenció psicosocial i que està obert 24 hores. Afegeix que habitualment el torn és d'unes 10 o 11 persones, però que en aquell moment hi va haver un dispositiu de 33 persones que es van desplaçar a la zona de la Rambla. Informa que es va activar una primera assistència a l'hotel Avenida Palace, és a dir, que al cap de mitja hora ja es comptava amb un lloc on fer aquesta primera intendència. Comenta que posteriorment es va habilitar el centre d'estades breus per anar allotjant les persones que ho necessitaven. Aclareix que el CUESB no només feia l'atenció psicològica, sinó també tots els temes de suport logístic, a vegades també els mateixos professionals a familiars de víctimes i persones afectades.

Explica que la mateixa nit de l'atemptat els psicòlegs i treballadors socials i tècnics especialitzats també van fer ja acompanyament i assistència als familiars i a les persones que havien d'assistir a l'Institut de Medicina Legal. Assenyala que aquest va ser un dels dispositius que es va allargar en el temps, i diu que segurament era una de les qüestions més sensibles i que es van fer en coordinació amb l'Imelec.

Comenta que en els dies posteriors una de les coses que no formaven part del pla, però en què es va veure la necessitat de ser proactius, era tota la part de l'impacte en la ciutadania en general, tant la gent que ho podia haver vist a les notícies com també *in situ*, ja que la Rambla és un lloc molt concorregut. Per tant, explica que es va voler difondre quina és la simptomatologia de l'impacte posttraumàtic, ja que potser hi havia persones que no reconeixien aquesta simptomatologia. Assenyala que un equip del CUESB va recórrer també comerços, el Mercat de la Boqueria i tots els establiments per poder parlar amb els treballadors i els va oferir informació sobre aquesta simptomatologia i atenció davant d'aquests casos. Indica que aquests dispositius es van allargar gairebé 2 setmanes, perquè el mateix dilluns es va establir en dos

centres de serveis socials un dispositiu presencial per a persones que necessitaven atenció psicològica presencial fins que s'ha anat coordinant en el marc del consorci sanitari el que ha de ser una atenció més estable o de llarg recorregut.

Informa que en global s'han atès unes 725 persones, de les quals 166 ateses presencialment, 220 telefònicament, 74 a l'Institut de Medicina Legal, 18 persones allotjades i 170 comerços informats. Afegeix que també s'ha donat suport als cossos que van estar en primera línia. Explica que hi ha hagut 80 intervinents atesos grupalment de la Guàrdia Urbana, els Mossos d'Esquadra i també forenses, i també alguns atesos individualment.

Comenta que això no acaba aquí i que hi ha el post, de manera que tot el que té a veure amb atenció social i sanitària continua vigent. Informa que tant des del CUESB com des de l'Àrea de Salut s'està participant en el comitè de pilotatge d'afectats del 17 d'agost. Anuncia, però, que també es convocarà la Taula de Salut Mental per veure com s'aborden uns fets com aquests a mitjà termini. Indica que tots els experts diuen que els 4 mesos subsegüents són clau, és a dir, que tot el que es pugui atendre pel que fa a simptomatologia, la part traumàtica i el que es pugui treballar amb les escoles o en grups d'especial fragilitat també és molt important per tal que hi hagi una bona resiliència de la ciutat davant d'un fet tan greu.

Reitera l'agraïment i diu que encara queda feina en clau social i psicològica, que durarà uns mesos, i que caldrà estar amatents a les noves necessitats.

El Sr. CIURANA vol que les seves primeres paraules siguin de record i homenatge a les víctimes, unes persones que, fos a Cambrils o a Barcelona, expressaven la seva joia de viure en un acte tan senzill i quotidià com passejar amb la família, amb els amics o sols. Lamenta que aquestes persones van veure com en un moment determinat aquesta joia els era arrabassada amb un acte criminal i absolutament irracional.

També vol recordar totes les persones que des de l'anonimat i des del primer moment van auxiliar els ferits i els afectats. Aclareix que es refereix als vianants, als taxistes, als botiguers i hotelers de la Rambla, gent que sense preguntar-se ni d'on venia l'atac ni qui n'eren els autors van abocar-se a consolar i auxiliar els ferits.

Així mateix, vol recordar els serveis d'emergència, els bombers, la Guàrdia Urbana –injurada tantes vegades injustament–, els Mossos d'Esquadra, el conjunt dels sanitaris, la gent del CUESB, els ciutadans que van anar massivament l'endemà o el mateix dia a donar sang als hospitals i tots els que els dies posteriors es van acostar a la Rambla a fer un homenatge a les víctimes i, en certa manera, a passar el dol col·lectiu. Manifesta que també vol tenir un record per als serveis mèdics i la infermeria, que van tenir, i encara tenen actualment, cura dels ferits. Afegeix igualment els forenses, els serveis funeraris, el personal dels consolats, els serveis de neteja i el conjunt de treballadors públics. Diu que els vol donar les gràcies a tots ells.

Manifesta que també vol donar les gràcies al conjunt de la ciutadania per la lliçó que es va donar l'endemà i els dies que van seguir, quan la Rambla tornava a ser plena. Agraïx que es tornés a omplir la Rambla de vida, amb el brogit ciutadà i quotidià.

També vol agrair la feina dels mestres i educadors socials, que potser precisament aquests dies no han estat al focus d'atenció, però sí que des de fa anys treballen per construir una societat cohesionada, respectuosa i formada per ciutadans lliures. Comenta que tots ells han mostrat aquests dies la millor cara de la condició humana: la generositat, l'altruisme, el civisme i la solidaritat.

Diu que és evident que els serveis municipals van respondre bé, cosa que els ha d'omplir d'orgull, però creu que també els ha d'omplir d'orgull que la ciutat entesa com a idea i com a concepte també va respondre molt bé. Constata que, a la professionalitat que es pot exigir a la gent que s'hi dedica, la ciutat hi va afegir l'ànima, que va combatre el dolor amb amor, i la ràbia i la indignació, amb serenitat i fermesa. Destaca que Barcelona és una ciutat, però també

una idea, i remarca que la idea que va surar de la ciutat després dels atemptats és una idea que els ha de satisfer.

Avança, però, que farà alguns suggeriments per al futur. En primer lloc, constata que Barcelona és una ciutat ben preparada per atendre les emergències d'aquestes característiques, però pensa que cal ser conscients que el crim sempre busca noves formes d'actuar. Malgrat que el risc zero mai no existirà, creu que les amenaces són mutants pel que fa a la seva tipologia i que, per tant, cal estar sempre atents. Suggereix, doncs, que es treballi sempre amb protocols oberts i que es presenti properament una mesura de govern que reculli bona part de les observacions o els comentaris que ha fet el Sr. Recasens en la sessió.

Opina que recuperar la complicitat ciutadana amb les forces de seguretat ha de ser una prioritat d'aquest govern. Pensa que estimular la col·laboració ciutadana davant les evidències o sospites de radicalització ha de ser vist com un servei a la comunitat. Afegeix que salvaguardar la convivència, eliminar el risc de xenofòbia passa perquè tots i cada un dels habitants de Barcelona assumeixin plenament la condició de ciutadans, amb els seus drets i els seus deures.

Recorda que al juny de 1987 Barcelona va viure amb horror l'atemptat d'Hipercor. Explica que des d'aleshores ençà s'ha avançat molt en el fet de desterrar la violència per expressar idees polítiques o religioses. Comenta que també s'ha avançat molt en la resposta que la societat dona a aquests atemptats, però indica que no n'hi ha mai prou, ja que l'educació en la pau, en el respecte i en la tolerància és un combat quotidià en què no es pot abaixar mai la guàrdia. Pensa que tots els esforços són pocs per preservar la llibertat i la joia de viure. Manifesta que les ciutats són un espai ideal de llibertat i de joia de viure, que no es pot permetre que sigui arrabassada. Creu que és de justícia que com a corporació en aquesta sessió es doni les gràcies de cor a tots els que ho fan possible cada dia.

La Sra. MEJÍAS també vol començar amb un record a les víctimes, amb el desig d'una ràpida recuperació dels ferits, amb el reconeixement i la felicitació per a tots els cossos de seguretat, emergències i atenció social que van atendre les víctimes, i valora la resposta ciutadana que hi va haver en aquesta atenció a les víctimes. També vol presentar el seu agraïment al comissionat de Seguretat, que va anunciar aquesta compareixença com una de les mesures que es prendrien amb posterioritat al terrible atemptat amb la finalitat de donar explicacions de com s'havia gestionat i de quins havien estat els resultats de l'actuació de tots els serveis de seguretat i emergència.

Creu que després d'un atemptat tan terrible com el que ha patit Barcelona és un moment de reflexionar, d'analitzar on s'ha encertat i on s'ha fallat, però també reconeix que el fet que s'hagi produït l'atemptat els ha de fer tenir consciència que en alguna cosa s'ha pogut fracassar. Reconeix que cap lloc del món és immune, que això pot passar, però pensa que els responsables públics i polítics tenen l'obligació de posar tots els impediments possibles perquè aquests fets no es produeixin. Per tant, opina que correspon als grups de l'oposició fer totes les preguntes que considerin necessàries per saber exactament com es va afrontar, abans d'aquesta situació, la seguretat dels ciutadans de Barcelona i de tots els visitants, i també quines mesures es prendran en el futur.

Vol fer una mica de memòria, perquè el Grup Municipal de Ciutadans el 23 de novembre de 2015, just després dels atemptats de París, va presentar una iniciativa en el Ple de l'Ajuntament per sol·licitar tres coses: en primer lloc, la convocatòria urgent de la Junta Local de Seguretat de Barcelona, per tal d'actualitzar els protocols d'actuació en cas de situacions d'emergència; en segon lloc, que s'establissin mecanismes de coordinació i cooperació entre tots els cossos i forces de seguretat que es poguessin veure implicats en una situació d'emergència, i, en tercer lloc, que, davant la percepció d'inseguretat que es podia generar com a conseqüència dels atemptats en altres ciutats del món, s'incrementés la presència de la policia de proximitat i que

s'apliquessin tot tipus de mesures amb la intenció de prevenir qualsevol tipus de situació d'emergència o d'atemptat a Barcelona.

No sap si el Sr. Recasens recorda aquell debat, però li consta que sí, perquè el mateix comissionat va citar prèviament tots els grups municipals com a resposta a la situació que s'havia produït a París. Diu que ella el recorda molt bé per l'actitud de molts dels membres del govern, perquè es va titllar Ciutadans de tot: d'alarmistes, d'imprudents, d'irresponsables, de presentar una iniciativa que era un despropòsit. Creu que, tal com l'ha relatada ara, va ser una iniciativa oportuna, des de l'honestetat d'un partit polític i d'un grup municipal que estava preocupat per la situació que es produïa en altres ciutats del món i que lamentablement ha acabat passant a Barcelona. Ho lamenta de veritat, perquè pensa que era un moment també per reflexionar i, sobretot, per prevenir. Recorda que el Sr. Recasens estava elaborant en aquell moment un projecte de seguretat i prevenció a la ciutat de Barcelona. Per tant, opina que era un moment per debatre aquesta situació i ser conscients que la seguretat és un valor important a les ciutats que tenen projecció internacional, i que els responsables polítics tenen l'obligació d'assumir la responsabilitat de protegir els seus ciutadans en tots els espais públics, i més quan la ciutat té artèries que són de referència mundial com la Rambla.

Comenta que la situació era d'alerta 4 i que, per tant, això requeria prendre mesures de seguretat, en definitiva, senzilles, que no és que poguessin impedir l'atemptat, perquè els atemptats són imprevisibles, però que sí que poden fer més difícil que aquestes situacions es produeixin. Pregunta al Sr. Recasens si, abans d'aquests atemptats, com a conseqüència dels que s'han produït en altres ciutats del món, es va fer una anàlisi de riscos d'aquestes artèries principals de Barcelona amb la finalitat d'establir aquests obstacles mòbils que ara s'han comunicat que es posaran com a conseqüència de l'última reunió de la Junta Local de Seguretat. També pregunta al comissionat si en aquell moment era conscient que Barcelona era un objectiu, tal com havien anunciat els mateixos musulmans que viuen a la ciutat i que sovint poden servir d'ajuda i suport amb informacions importants. Així mateix, vol saber exactament els mecanismes de coordinació que hi ha hagut amb altres cossos i forces de seguretat, que també exerceixen les seves funcions a la ciutat, ja que té la impressió que no han funcionat massa coordinats i que per això el govern ha anunciat, arran de l'última Junta Local de Seguretat, que s'establiran altres mecanismes de coordinació.

Comenta que el Sr. Recasens ha parlat del centre de coordinació del carrer Lleida. Manifesta que, després d'aquesta Junta Local de Seguretat, ha sabut que aquestes instal·lacions eren insuficients, que no hi ha hagut mecanismes de coordinació i que, a més, hi havia una sèrie d'instruments, com ara el canal únic de comunicació entre els Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana, que en aquell moment no van funcionar. Així doncs, vol saber per què.

També vol cridar l'atenció sobre un fet molt notable, i és que la mateixa ciutadania ha donat una lliçó amb el seu reconeixement a l'actitud de la Guàrdia Urbana, que van ser els primers a arribar al lloc, els primers a establir el perímetre de seguretat, els primers a atendre les víctimes i els primers a fer desallotjar l'espai. Destaca que, en canvi, el govern, des de les seves polítiques públiques de seguretat, no sempre ha reconegut la feina de la Guàrdia Urbana. Per tant, creu que en aquest sentit el govern ha de reflexionar sobre com s'està tractant aquest cos municipal.

Li consta que tant per part dels comerciants de la Rambla com dels seus veïns s'havia demanat reiteradament l'increment de la presència de la Guàrdia Urbana per millorar les condicions de seguretat, per establir una policia de proximitat que donés més sensació de seguretat, però que el govern els ho havia negat. Vol saber exactament per què i si en el futur el govern té intenció d'esmenar aquest error.

També vol demanar explicacions sobre si el govern va rebre aquell requeriment per part del Ministeri de l'Interior, de desembre de 2016, en què es recomanava posar obstacles mòbils, que

ara s'han acordat posar després de l'última Junta Local de Seguretat. Pregunta quines van ser les raons per les quals es va desestimar posar aquests obstacles mòbils en aquell moment, que reconeix que potser no haurien servit per impedir l'atemptat, però que sí que haurien posat dificultats als que intenten colpejar la llibertat dels ciutadans.

El Sr. CORONAS se suma a la solidaritat i al record per les víctimes d'aquests atemptats. Agraïx molt especialment al comissionat de Seguretat la convocatòria de la sessió extraordinària, i també tota la feina que ha estat fent durant aquests dies. Reconeix que era una prova dura, però creu que s'ha superat amb una nota excel·lent.

Considera que la resposta dels serveis d'emergències va ser impecable i immediata. Indica que, tot i que l'atemptat es va produir al centre neuràlgic de la ciutat, on es disposa de gairebé el 80% dels recursos policials, es va notar que hi havia feina feta prèviament, que la Rambla és segurament un dels molts escenaris que s'havien estudiat per poder solucionar i reaccionar en cas que això passés. Destaca que la coordinació entre la Guàrdia Urbana, els Mossos d'Esquadra i emergències va funcionar correctament i que ja s'havia previst el que havia de fer cadascú, els accessos per als serveis d'emergències, les evacuacions, etc., és a dir, que tot el que es podia planificar es va planificar i va funcionar bé. Remarca que va sortir el millor d'aquestes persones i de la majoria dels ciutadans i ciutadanes, que també van ajudar en un moment de por i confusió. Li consta que molts membres dels cossos de seguretat i d'emergències van deixar les seves vacances i els dies de festa per presentar-se als seus llocs de treball, de manera que van demostrar un alt grau de professionalitat, a l'altura dels millors.

Destaca que la reacció ciutadana també ha superat les expectatives, ja que la fraternitat és un valor que ha aflorat de manera espontània. Remarca que es van viure molts petits gestos, que, en definitiva, són gestos molt grans, com ara taxistes evacuant persones sense cobrar, el fet que s'obrissin les portes del metro, comerciants acollint persones que estaven atemorides i fugint, etc. Assenyala que fins i tot els treballadors d'Eulen de l'aeroport van aixecar la vaga en un moment en què era d'agrair.

Comenta que l'endemà la gent va recuperar la Rambla una vegada més i que el crit de «No tenim por» va omplir el cor de la ciutat. Destaca que és en moments així quan creu que es poden sentir més orgullosos de ser representants institucionals en un lloc com l'Ajuntament de Barcelona.

També vol felicitar el Govern de la Generalitat, ja que va demostrar rigor i solvència. Vol felicitar, en concret, el conseller d'Interior, el Sr. Joaquim Forn, amb qui ha tingut el plaer de compartir el càrrec de regidor a l'Ajuntament, i també el major dels Mossos d'Esquadra. Destaca no tan sols que s'ha actuat amb contundència i posant per davant de tot salvar el màxim de vides possible, ja que a Cambrils és evident que l'actuació dels Mossos va salvar moltes vides, sinó com s'ha anat donant aquesta informació amb total transparència en quatre idiomes diferents, actualitzada minut a minut i sempre des del rigor, no des de l'especulació.

Diu que si ha de destacar una cosa positiva de tot això és que la imatge dels Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana ha millorat i molt en la gestió d'aquesta crisi, com s'ha vist en les mostres ciutadanes de reconeixement d'aquests dies.

Ara bé, passat el moment de dol i el xoc d'aquest atemptat, pensa que cal tenir en compte una sèrie de coses, com ara que la islamofòbia és un risc real, que es veu a les xarxes socials i al carrer. Comenta que, afortunadament, coses com un grup d'antifeixistes evitant que un grup de feixistes pogués accedir a la Rambla són coses que cal celebrar. En aquest sentit, també vol agrair a algunes regidores de l'Ajuntament que li consta que van ser-hi evitant un acte de xenofòbia absoluta que es volia produir a la Rambla.

També creu que cal fer-se algunes preguntes. Tenint en compte les edats dels terroristes, que van de 17 i 18 fins a 21 i 22 anys, pensa que cal preguntar-se què és el que ha passat perquè

joves de Catalunya no tinguin somnis de joves, que és el que haurien de tenir, sinó que facin una actuació com aquesta. Per tant, pensa que cal preguntar-se en què s'ha fallat. Afegeix que tampoc se'ls pot escapar que el 70% dels imams salafistes són a Catalunya i que, evidentment, no es poden posar tots al mateix sac, és a dir, que salafisme i wahhabisme no es poden posar al mateix sac. Opina que cal tenir en compte que no es pot permetre el discurs de l'odi, vingui d'on vingui, i que s'ha de perseguir igual que es persegueix qualsevol discurs xenòfob. Diu que si s'ha de tancar algun centre, sigui de culte o no, on es practiqui el discurs xenòfob, cal fer-ho i no ha de tremolar el pols, igual que es fa quan es tanca la Llibreria Europa.

Apunta que una altra qüestió que cal posar sobre la taula és com l'okupació d'habitatges pot influir en temes com la seguretat, cosa que també ha demostrat el fet que la casa d'Alcanar era una casa okupada. Diu que cal garantir el dret a l'habitatge sempre i que aquesta ha de ser la prioritat, però que potser cal començar a abandonar un discurs bonista i relaxat respecte a aquest tema. Pensa que cal garantir el dret a l'habitatge, però també que les activitats que es fan en cases o pisos okupats no poden ser il·legals ni posar en risc la seguretat, ja sigui des de la possibilitat que hi hagi risc d'incendi com va passar a París alguns anys enrere, on moltes persones en pisos pastera van morir, fins al que està passant al carrer Robadors i entorn, al Raval, on s'estan fent activitats il·legals en uns pisos okupats. Per tant, conclou que és un tema que cal tenir molt present, que s'ha de posar sobre la taula i que no té una solució fàcil, però diu que entre totes les administracions s'ha de buscar.

Finalment, vol plantejar una reflexió que ja s'ha fet moltes vegades sobre els recursos policials de Barcelona, que es demostra que són insuficients. Insisteix que l'atemptat es va produir a la Rambla, on hi ha el 80% dels recursos, però apunta que, si això hagués passat en un altre lloc de la ciutat, probablement la resposta no hauria pogut ser tan ràpida ni tan eficient. Pensa, doncs, que cal tenir molt clar que s'ha de superar aquest límit de la taxa de reposició, que cal tenir el nombre d'agents de la Guàrdia Urbana necessaris per garantir la seguretat i la prevenció a Barcelona, i que cal posar fil a l'agulla lluitant amb totes les administracions perquè això sigui efectiu. Reitera que es necessiten més recursos policials, una millor distribució territorial i poder cobrir bé totes les franges horàries tots els dies de l'any arreu de la ciutat.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ vol tenir un record per les víctimes, manifestar la seva solidaritat amb les famílies i l'agraïment a la Guàrdia Urbana, els Mossos d'Esquadra, els bombers, els serveis d'emergències mèdiques i socials i també a totes les persones anònimes, com ara taxistes, comerciants, i a barcelonins que van donar sang altruïstament i que fins i tot van col·lapsar els hospitals. Lamenta, però, l'absència a la sessió de la regidora de Seguretat, la Sra. Colau, una vegada més. Es pregunta per què la Sra. Colau vol ser la regidora de Seguretat. Opina que ser regidor de Seguretat de Barcelona és alguna cosa més que concedir medalles, saludar les noves promocions o oferir rodes de premsa, ja que també significa donar explicacions davant de l'oposició. Per això creu que el govern municipal n'hauria de promoure el cessament i hauria de reassignar el càrrec a una persona del govern municipal que tingui plena dedicació a les competències de seguretat de la ciutat.

Vol formular unes preguntes al Sr. Recasens que no el sorprendran, tenint en compte que ja les hi va fer pocs dies després de l'atemptat. Diu que estava convençut que la compareixença del comissionat de Seguretat seria l'oportunitat de respondre a aquestes preguntes que li havia formulat per escrit el Grup Popular des de la discreció, la responsabilitat i el sentit del moment, però veu que no ho ha fet. Per tant, manifesta que les hi haurà de formular en públic.

Demana al Sr. Recasens que informi els grups de l'oposició –perquè lamentablement no ho fa la Sra. Colau, que és qui ho hauria de fer– sobre si el govern municipal tenia algun tipus d'informació pel que fa a les alertes i avisos sobre un imminent atemptat a Barcelona i en concret a la Rambla. Pregunta si el govern ha demanat explicacions sobre això, en cas que no

tingués cap avís, i quina és la valoració que en fa. També vol saber si aquesta alerta terrorista ha estat en algun moment tractada en alguna de les juntes de seguretat. Com que el Sr. Recasens ha referit que l'Ajuntament no té competències antiterroristes, li demana que li expliqui en què consisteixen els denominats *punts antiterroristes* de la Guàrdia Urbana, on s'implanten, amb quins criteris i amb quina coordinació. Diu si el comissionat li negarà que existeixen aquests punts antiterroristes d'agents de la Guàrdia Urbana.

En relació amb els pilons, creu que, un cop ha succeït l'atemptat, tot són reflexions en veu alta i desitjos que potser s'han adoptat, però diu que sorprèn que a la Rambla, al costat de la plaça de Catalunya, per on va entrar la furgoneta assassina, hi hagi un gual de 15 metres. Destaca que en aquest punt la vorera està rebaixada no 1 ni 2 ni 3 metres, sinó 15. Pregunta si no hi va haver cap auditoria de seguretat, cap anàlisi de risc, cap mesura o reflexió de sentit comú que aconsellés instal·lar-hi algun element de protecció. Destaca que després de l'atemptat sí que s'ha produït, perquè s'hi han col·locat furgonetes de la Guàrdia Urbana i dels Mossos d'Esquadra a tall de «furgo-pilons» per impedir que cap vehicle amb aquelles pretensions es pugui introduir a la Rambla i recórrer centenars de metres sense cap tipus d'entrebanc. Pregunta al Sr. Recasens si no hi ha hagut mai cap petició ni cap reflexió sobre aquest tema per part de ningú a l'Ajuntament, de la Unitat Territorial número 1, de la Unitat de Suport Policial o del Districte de Serveis de Ciutat Vella. Insisteix a preguntar si mai ningú ha sol·licitat la instal·lació d'aquests suports per reforçar la seguretat i dificultar la possibilitat de la comissió d'un acte terrorista. Destaca que, a més, hi va haver una circular del Ministeri de l'Interior sobre això, que, tot i que al·ludia especialment a unes dates, considera que l'especialitat no exclou la generalitat. Vol saber per què un destacat membre del govern municipal després de l'atemptat va dir que ningú li ho havia demanat. Pregunta si és veritat que ningú va demanar a l'Ajuntament que instal·lés mesures de protecció. També vol saber per què l'alcalde, Ada Colau, 72 hores després de l'atemptat, va dir que no es podia omplir Barcelona de barreres, és a dir, de pilons o portatestos, per dificultar un atemptat. Reconeix que no es pot omplir la ciutat d'aquest tipus de suports, però diu que, igual que tampoc es pot omplir la ciutat de policia i posar-ne un a cada cantonada, no es deixa de reforçar i de prendre mesures especials de presència policial en determinades zones de particular risc.

Es queixa que el Sr. Recasens no ha fet ni una sola referència al desplegament, ja que no l'ha explicat. Pregunta quants efectius de la Guàrdia Urbana i dels Mossos d'Esquadra estaven desplegats a Barcelona i en concret a la Rambla i al seu entorn, i amb quines missions. Sap que de manera ordinària els Mossos destinen el 35% dels seus efectius a patrutllatge per prevenir el terrorisme. Vol saber a quina hora va ser l'operació Gàbia. Diu que el va sorprendre que a la reunió de l'alcalde amb els presidents dels grups dies després de l'atemptat es va preguntar a quina hora s'havia habilitat l'operació Gàbia i ni el comissionat ni l'alcalde ho sabien. Pregunta al comissionat si aquesta operació va ser suficient i com la valora. També vol saber si l'efectiu es va coordinar amb la Guàrdia Urbana; per exemple, pregunta si en els controls de la Diagonal estaven avisats els dispositius d'aquest cos municipal perquè poguessin reforçar qualsevol tipus d'actuació policial. Demana si va funcionar el canal únic de comunicació entre la Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra; també quines unitats de la Guàrdia Urbana van intervenir a la Rambla, ja que dedueix que entre aquestes hi havia la Unitat de Suport Policial, la mateixa que el govern municipal ha criticat freqüentment i a la qual es va impedir assistir a la capçalera de la manifestació amb el seu uniforme. Pregunta si hi va haver prou coordinació, tot i que sap que eren moments de tensió i molt difícils, per evitar incidents entre policies, com ara quan es van detectar a terrats de Ciutat Vella cossos especials dels Mossos d'Esquadra mentre la Guàrdia Urbana rebia avisos que hi havia terroristes en els terrats, de manera que hi va haver situacions de risc per topades policials. Vol saber si és cert que, si no s'hagués disparat l'*airbag*, la furgoneta hauria arribat fins a l'estàtua de Colom.

Conclou que li agradaria que el Sr. Recasens li pogués respondre aquestes preguntes al llarg de la sessió.

La Sra. ROVIRA entén que la millor mostra de respecte al conjunt de les víctimes és anar a l'arrel del problema i lluitar perquè el que va passar a Barcelona no torni a passar mai més, ni a Barcelona ni enlloc, ja que creu que en l'àmbit mundial i internacionalista no hi ha víctimes de primera i de segona.

Indica que, segons els lingüistes, *seguretat* és una qualitat de segur, que assegura un bon funcionament, que evita un perill, un mecanisme. Constata que el que s'ha exposat en aquesta sessió és exactament això, un mecanisme de garantia d'un *statu quo*, d'un estil de vida i també d'uns privilegis. Destaca que, més enllà de les mesures operatives que s'han desplegat –que, deslligades i en abstracte, podria subscriure, encara que per motius diferents en algunes ocasions–, el que per la CUP és important assenyalar és el punt 0, que a través de seqüències helicoidals porta els grups a aquesta sessió, que és protegir el projecte imperial d'Occident, ja que, com que hi ha hagut un atac, cal protegir-se, és a dir, acció-reacció.

Comenta que fa dies que alguns partits intenten convèncer que l'enemic és a casa i que cal estar alerta, cosa que també han dit alguns grups en la sessió, tot i que ho matisen dient que cal estar amablement, civilitzadament i endreçadament alerta, i per això parlen de mesures de seguretat, d'investigacions, de protecció, d'operatius, de sistemes de garantia, de desplegaments, etc. Pensa que alguns regidors que han dit que no tenen por sí que en tenen per com ho diuen, ja que, si no, també estarien disposats a donar la cara, a assumir les conseqüències dels seus actes, les seves omissions i les seves col·laboracions, i no es manifestarien amb representants de l'opressió i garants de l'estil de vida occidental.

Considera que, efectivament, l'enemic és a casa, ja que és als despatxos, a les cimeres, a les operacions especials i als desplegaments de les polítiques capitalistes, a cada contracte de compravenda d'armes, a cada aportació a la maquinària bèl·lica, a cada empresa que garanteix el manteniment de l'ordre colonial i també a cada frontera, a cada CIE, a cada oficina d'estrangeria, a cada comissaria i a cada batuda racista, que continua als carrers de la ciutat. Indica que el punt 0 de la CUP és el combat contra el sistema capitalista i contra els seus interessos.

Vol saber si algun dels regidors s'ha preguntat què s'ha fet malament, per què, en comptes d'un debat sobre ciutadania, sobre educació, sobre religió, sobre condicions materials de vida, un debat estructural, un debat crític, un debat sobre geopolítica, es parla de seguretat, civisme, prevenció, protecció, etc. Creu que alguns dels grups de la sala volen acabar de bastir un marc legal, de consens, per vigilar, militaritzar, intervenir i controlar les veïnes de Barcelona. També pensa que volen acabar de donar marge als cossos policials per exercir violència i imposar la lògica capitalista de privilegis. Opina que cal posar sobre la taula que l'ascens dels discursos feixistes des que s'han produït els atemptats és tristament evident. Indica que les institucions han fet tímids esforços per combatre'ls, fent valdre discursos ciutadanistes i exaltant els drets humans, però contribuint a la negació de les causes reals del problema i fent d'aquesta manera un trist favor a les comunitats àrabs i musulmanes. Destaca que, per la seva banda, els moviments socials han fet aquesta feina i han posat tots els esforços a combatre els discursos racistes i fins i tot a aplicar l'acció directa contra els grups feixistes, com va succeir la tarda del divendres següent a l'atemptat a Barcelona.

Creu que l'única manera de combatre les conseqüències racistes dels atemptats és ser capaços d'analitzar quines són les causes reals i de fons. Diu que cal apuntar l'imperialisme, l'estratègia militar de l'OTAN i els resultats de la deriva securitària. Pensa que cal ser capaços de dirigir la ràbia cap als que realment tenen les mans tacades de sang a Barcelona, però també a la resta del món. Diu que cal remuntar-se a la guerra d'Afganistan, en què, amb un pla liderat per

l'administració Carter, es produeix una aliança entre els serveis d'intel·ligència nord-americans, paquistanesos i saudites que permet potenciar les interpretacions fonamentalistes de l'islam i fer-ne un ús geopolític contra l'URSS en el període de la guerra freda. Afegeix que aquest és el punt d'origen del terrorisme mal anomenat *jihadista*, en una operació d'agressió sistemàtica i planificada de l'Orient Mitjà que s'allarga fins a l'actualitat.

Assenyala que aquesta política d'agressió cap a l'Orient Mitjà s'allarga fins a l'actualitat. Manifesta que, centrant-se en el marc de l'Estat espanyol, es fa necessari aturar-se en la guerra de l'Iraq i el famós pacte entre Blair, Bush i Aznar a les Açores l'any 2003. Li diu al Sr. Fernández Díaz que el PP també n'és, doncs, responsable, ja que amb això l'Estat espanyol entrava de cap en aquesta guerra global, cooperant activament en la invasió de l'Iraq amb l'excusa que aquest posseïa armes de destrucció massiva, tot i ser majoritàriament rebutjada per la població de l'Estat. Comenta que les morts generades en la invasió de l'Iraq van tenir el seu reflex a Madrid quan l'11 de març de 2004 un atemptat acabava amb la vida de gairebé 200 persones, de manera que la classe treballadora de l'Estat patia les nefastes conseqüències de les decisions del seu govern.

Pensa que cal fer èmfasi, doncs, en la dimensió conscient, planificada i deliberada del fonamentalisme islàmic, que s'ha mostrat extremadament útil per a les potències imperialistes. Destaca que l'últim ens que ha servit a l'OTAN per justificar la seva intervenció a l'Orient Mitjà ha estat l'Estat Islàmic, també conegut com a ISIS, que comença a aparèixer als mitjans de comunicació occidentals a partir de l'any 2013. Assenyala que la visió sobre l'islam és difosa principalment per les petromonarquies àrabs de l'Aràbia Saudita i de Qatar, que són països que han finançat amb recursos econòmics i humans les estructures de l'Estat Islàmic.

Comenta que aquesta anàlisi en termes geopolítics, però, es fa encara més necessària quan s'estira el fil per desemmascarar els vincles entre les potències del golf Pèrsic i les elits espanyoles. Explica que l'any 2016 l'Estat espanyol va vendre armes a l'Aràbia Saudita per un valor de 116 milions d'euros. Tanmateix, assenyala que el comerç d'armament entre l'Estat espanyol i l'Aràbia Saudita no és nou i s'ha dut a terme principalment a través de les seves monarquies. Destaca que alguns dels partits presents a la sala defensen justament la monarquia espanyola.

Per tant, pensa que cal explicar tota la realitat de per què s'ha arribat fins a la situació actual, ja que, mentre s'omplen la boca de lluita en la defensa dels valors democràtics, l'Estat espanyol i les seves institucions reaccionàries gaudeixen de total impunitat pels seus vincles amb estats on les dones no poden estudiar, treballar, conduir o sortir de casa sense un home. Reitera que el comerç d'armament entre l'Estat espanyol i l'Aràbia Saudita no és nou i que s'ha dut a terme principalment a través de les seves monarquies. Espera que això també sigui denunciat pel conjunt de partits polítics.

Remarca que ara més que mai es fa necessari situar les anàlisis rigoroses en primer pla i passar a l'acció política per rebutjar la presència del feixisme, és a dir, ni grupuscles feixistes, ni feixistes que sota l'etiqueta de monarques o caps de govern pretenen amagar que tenen les mans tacades de sang. Pensa que esdevé necessari, per tant, assumir la responsabilitat que li pertoca des de l'esquerra i mostrar la realitat tal com és. Diu que en això sí que el govern trobarà la CUP.

El Sr. RECASENS diu que en el minut que li queda no podrà contestar totes les preguntes que se li han fet, però es compromet a contestar per escrit o oralment en un altre moment les que quedin.

En primer lloc, vol agrair les felicitacions als cossos de seguretat, als bombers i als sanitaris, perquè realment s'ho mereixen, i pensa que això és l'important i el que s'ha de posar en relleu. Pel que fa a la lluita antiterrorista, explica que es fa amb intel·ligència i amb preparació prèvia.

Està d'acord, doncs, amb el que han exposat Ciutadans i Esquerra Republicana de Catalunya que la lluita es fa amb prevenció i amb intel·ligència policial. Manifesta que, evidentment, s'està mirant què es pot millorar, ja que ell no cau mai en el cofoisme quan es tracta de temes de seguretat. Es compromet a informar, a mesura que es facin coses, sobre què s'està millorant en aquest tema.

Explica que la Junta Local de Seguretat de Barcelona, a instàncies de l'Ajuntament, ha incorporat a cada ocasió a l'ordre del dia un punt sobre el terrorisme. Diu que és allà on s'ha de plantejar aquest tema i on s'ha de donar compte de què és necessari i què no, perquè allà estan representades totes les instàncies, és a dir, la Generalitat, l'Estat i l'Ajuntament. Aclareix que si algú ha insistit en la coordinació ha estat l'Ajuntament de Barcelona, que és qui ha demanat a la Generalitat i a l'Estat coordinació i planificació. Finalment, afegeix que el principal responsable de la lluita antiterrorista és l'Estat, i es queixa que ell mateix va trigar mesos a ser rebut a la Delegació del Govern, de qui encara espera resposta.

El Sr. CIURANA vol fer tres suggeriments i una conclusió final, amb el prec que aquest debat pugui tenir continuïtat, sigui en el format de mesura de govern que ha suggerit en la intervenció anterior o en un altre format.

En primer lloc, pensa que val la pena que es comenci a pensar en una aproximació a aquests fenòmens més com un comportament sectari que no pas com un comportament religiós. Li sembla que aquesta és una línia que s'hauria d'anar treballant.

En segon lloc, opina que la visió que s'ha de tenir sobre aquests temes ha de ser internacional i nacional, però també demana que el govern tingués una visió metropolitana sobre aquesta qüestió en tant que li sembla que és un àmbit que s'haurà de tractar.

En tercer lloc, demana que es canviïn les polítiques de seguretat de la ciutat per donar-los més centralitat, reforçant sense complexos la Guàrdia Urbana i col·laborant sense complexos amb els Mossos d'Esquadra, que s'ha demostrat que és un cos eficaç i preparat per fer front a qualsevol contingència. Aprofita per valorar i felicitar específicament els Mossos.

Finalment, com a conclusió, comenta que intenta ser sempre de tarannà positiu i que fins i tot d'una desgràcia com aquesta cal mirar de trobar quines qüestions positives se'n poden extreure per a la col·lectivitat. Creu que el que quedarà d'aquest trist episodi serà el dolor de les víctimes i els seus familiars, però també la capacitat de Barcelona d'esdevenir una espècie de societat de la companyia, és a dir, una ciutat que és capaç de fer companyia a la gent que pateix. Afegeix que també en quedarà la gran actuació dels Mossos, de la Guàrdia Urbana i dels ciutadans de Barcelona, i sobretot la determinació per construir una societat basada en la convivència. Pensa que, si d'aquesta desgràcia se'n poden treure algunes d'aquestes conclusions, seria una bona manera de reaccionar i en certa manera d'aprofitar el dol en què encara estan tots sotmesos.

El Sr. CORONAS agraeix les explicacions que s'han donat. Constata que el Sr. Fernández Díaz feia moltes preguntes, però no sap si feia les preguntes adequades i a la persona adequada. Pregunta al regidor del PP si creu que calen més agents de la Guàrdia Urbana, ja que l'ha sentit moltes vegades dir que sí, però el Govern de l'Estat impedeix de fer-ho només a través de la taxa de reposició; si creu que la Generalitat de Catalunya ha de tenir més Mossos d'Esquadra, perquè l'Estat va evitar una promoció de 500 agents; si creu que els Mossos haurien d'estar a l'Europol, tenint en compte que, si no hi són, és perquè l'Estat no vol, i si creu que cal seguir venent armament a l'Àrabia Saudita com fa el Govern de l'Estat actualment.

Respecte a la reflexió que ha fet la regidora de la CUP, que comparteix totalment, creu que això tampoc ha d'evitar parlar de la primera línia de seguretat, que és la que hi ha a la ciutat, perquè és veritat que tot això passa, que aquesta és l'arrel de tots els mals, que no tenen por, però també és veritat que no es pot anar amb el lliri a la mà.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ lamenta que el futur de Catalunya pugui estar en mans d'una CUP que excusa el terrorisme jihadista.

També es queixa que aquesta sessió informativa, tot i que ha tingut de tot, no ha estat informativa, ja que el govern s'ha limitat a reiterar el que ja se sabia i no ha contestat a l'oposició.

Demana a la presidenta que es torni a obrir torn, i fins i tot diu que renuncia a intervenir-hi. Creu que per fer honor al nom de la sessió, que és informativa, s'hauria d'habilitar un torn extraordinari d'intervenció. Insisteix que el Grup Popular renuncia a intervenir-hi, i diu que no demanarà temps, però vol que el Sr. Recasens contesti a les preguntes que se li han formulat. En tot cas, proposa que es convoquin els grups a una reunió, que no cal que sigui en format de comissió informativa, per parlar de qüestions de seguretat, ja que hi ha molts temes per parlar.

La presidenta recorda que els temps s'acorden en la Junta de Portaveus i que si el tema es considera que ha de durar més temps els portaveus sempre són a temps de poder ampliar-lo. Aclareix que com a presidenta només li correspon moderar el debat.

Diu que, a part de la sol·licitud del Partit Popular, no veu cap altra sol·licitud d'ampliar el temps, si no és que ha interpretat d'una manera diferent les cares dels regidors.

La Sra. MEJÍAS creu que, tenint en compte que aquesta compareixença ha estat demanada pel mateix govern municipal i que ha estat el Sr. Recasens qui s'ha posat a disposició dels grups per tal de poder donar totes les explicacions possibles, si els grups li adrecen preguntes i per raons de temps el govern no les contesta, aquesta sessió és inútil. Pensa que és d'interès de tothom que aquestes sessions siguin útils i que el debat no estigui fet al marge del que és la institució municipal i les comissions. Per tant, s'afegeix al suggeriment del Sr. Fernández Díaz i prega que, si la presidenta té aquesta consideració i la resta de grups no s'hi oposen, s'ampliï el torn d'intervenció del Sr. Recasens per tal que pugui respondre a les preguntes. Reconeix que Ciutadans ha esgotat el temps i, com que és una persona molt disciplinada, es compromet a no demanar una nova intervenció, però insisteix que vol sentir la resposta del Sr. Recasens, que creu que és el motiu pel qual són a la sessió. Reitera que, si les limitacions de temps han d'impedir que el govern contesti a tot el que se li ha preguntat, aquesta sessió esdevindrà inútil. Pensa que és responsabilitat dels regidors fer que aquestes comissions siguin útils.

El Sr. CIURANA diu que no té cap inconvenient perquè s'ampliï el temps de resposta. Entén que és per donar resposta a unes preguntes i que això no hauria de generar debat polític. Tanmateix, diu que, si es generés debat polític, potser el seu Grup demanaria una intervenció. Però reitera que si és per donar informació hi està d'acord.

El Sr. CORONAS, a la vista de les preguntes que ha fet algun dels grups, considera que no és pertinent respondre a segons què. Li sembla que algunes de les preguntes han estat d'una baixesa moral immensa, quan s'està parlant d'un atemptat com aquest, com ara parlar de si l'*airbag* va evitar que els terroristes matessin més gent. Creu, doncs, que no és necessari. Finalment, afegeix que agrairia que es fes arribar als grups el contingut d'aquesta compareixença per escrit.

La Sra. ROVIRA està d'acord amb el fet que el comissionat pugui contestar algunes preguntes que s'han quedat a l'aire, si creu que ho pot fer. Però diu que ha de decidir quines contesta i quines no.

El Sr. PISARELLO vol afegir que el format de la sessió és el que és, que té uns certs límits i que, a més, s'han presentat unes preguntes per escrit que estan pràcticament respostes. Anuncia que aquestes respostes es donaran de manera imminent i es podran fer públiques.

La presidenta entén que el govern donaria per respostes les preguntes que alguns grups han formulat.

El Sr. PISARELLO reitera que moltes d'aquestes preguntes s'han fet per escrit i que, per tant, també es respondran per escrit. Diu que si es fes en la sessió s'obriria un torn il·limitat de temps i sempre podria semblar que no s'ha respost exactament allò que demanava l'oposició. Constatada que, tal com han expressat altres grups, hi ha uns límits de format. Creu que s'ha fet la compareixença en els termes que s'havien plantejat. Considera que a partir d'ara hi ha altres mecanismes d'interpel·lació en què no hi ha cap tipus de problema a respondre a tot el que s'ha preguntat.

La Sra. MEJÍAS li diu al Sr. Pisarello que sap perfectament que les preguntes que ha presentat Ciutadans no tenen res a veure amb la comissió dels atemptats, sinó amb la manifestació. Conclou, doncs, que no té cap relació amb el que s'està tractant en aquest cas.

Diu que vol sentir les respostes del Sr. Recasens, ja que, a més, ha vist que les té escrites perquè ha estat prenent notes intentant respondre a qüestions que li han plantejat els grups. Per això no entén la intenció del primer tinent d'alcalde de col·locar-li una mordassa. Pregunta si té alguna cosa a amagar.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ no comprèn els motius pels quals no es pot respondre a les preguntes que s'han formulat. Reconeix que alguns grups, com el Partit Popular, han presentat més de 2 setmanes enrere una sèrie de preguntes per escrit i que la dinàmica municipal és que es responguin per escrit, però diu que en aquell moment no hi havia l'ofertament del govern municipal de comparèixer per informar. Pensa, doncs, que el més lògic és que, si el govern compareix per informar, entre altres aportacions que faci a la sessió, una sigui la resposta a la petició d'informació d'alguns grups, tant si l'han formulat prèviament com en la sessió.

Constata que les preguntes del Grup Popular eren previsible perquè eren per escrit, i diu que no hauria volgut haver de fer-les en públic. Tanmateix, es queixa que el govern municipal compareix per informar i ni tan sols respon al que se li havia preguntat per escrit. Afegeix que hi ha altres preguntes relatives a la manifestació que li agradaria obviar en aquest moment. Indica que el comissionat ha informat d'un dispositiu de seguretat, i que el Grup Popular ni tan sols ho plantejava com a interrogant, sinó com a informació afegida que pensa que pot ser d'interès, de manera que li sembla lògic que se n'informi. Es pregunta per què, si no, s'ha fet aquesta sessió informativa.

Es queixa que el govern ni informa *motu proprio*, malgrat haver convocat la sessió, ni informa a petició de l'oposició, ni tan sols d'allò que l'oposició ja li havia presentat per escrit unes setmanes enrere.

El Sr. PISARELLO li recorda al Sr. Fernández Díaz que el PP va assistir durant els dies següents a l'atemptat, igual que tots els grups de l'oposició, a moltes reunions en què l'alcalde i el comissionat van anar informant i parlant d'aquests temes. Comenta que quan es va convocar la junta de seguretat també es va fer. Constatada que en aquesta sessió es fa una petició de comissió sobre un format determinat, que és el que hi ha. Entén que el Sr. Fernández Díaz, de manera legítima, s'hi podria estar tot el dia, perquè és una persona a qui li interessien especialment els temes de seguretat i tant en els plens com en les comissions en voldria parlar

més, però reitera que hi ha uns límits de format. Indica que si ara el comissionat intervé un minut també faria una resposta sintètica i no podria aportar totes les dades que té sobre aquests temes. Per això insisteix a dir que s'han presentat les línies principals del que el govern considerava que es podia explicar en un format com aquest. Assenyala que hi ha altres formats i que es poden fer totes les reunions que calgui per donar les explicacions necessàries. Diu que hi ha un munt d'informació empírica que es podria aportar, però reitera que el comissionat no la pot expressar en un format com aquest, tot i que està en les preguntes que s'han respost.

Manifesta, doncs, que no hi ha cap intenció d'ocultar res. Simplement creu que és una cosa de sentit comú. Insisteix que si es donés un minut més al comissionat per poder intervenir faria una síntesi i el Sr. Fernández Díaz diria que encara li queden coses que no s'han contestat. Per tant, pensa que no es resoldria per aquesta via.

La presidenta constata que hi havia grups que demanaven una ampliació de temps, que hi ha hagut un cert consens majoritari de donar més temps al govern, però que el govern no ha considerat oportú fer ús d'aquest temps. Per això apunta que no té cap sentit obrir un torn on no hi hauria cap tipus d'intervenció.

Finalment, posa de manifest que s'ha fet una petició per part d'un grup, que és que la intervenció que ha fet el govern en aquesta sessió per explicar les diferents intervencions que hi ha hagut es reculli per escrit i es faci arribar a tots els grups.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les 13.10 hores.